

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen EE : 1839-07-28

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen EE : 1839-07-28", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 , s. 11. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee-txt-shoot-n147.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

EE:147

Seer man hen til Philosophiens nyeste Bestræbelser (i Fichte o: s: v:) med med H: t: Xstd, saa kan man ikke frakjende den en alvorlig Bestræbelse for at anerkjende det Eiendommelige i Xstd, den giver sig dog nu Tid til at bede en lille Smule paa sin møisommelige Vandring, den standser lidt sit Hastværk, den har dog Taalmodighed til og Plads for en Monolog af den, om den end ønsker, at den vil fatte sig saa kort som muligt; men under Alt dette gaaer dog aabenbart Philosophiens Bestræbelser ud paa i Anerkjendelsen af Xstd.⁵ Overeensstemmelse med den almdl. humane Bevidsthed og den ved denne Anskuelse kun historisk adskillelige i Begrebet ophævede concentriske Duplicitæt af Xstd og Philosophie; men den sande chr. Anskuelse, at ikke den almdl. msklige Existents forklarer Xstd, ell. at [ikke] Xstd. kun er et Moment i Verden, men at Xstd. forklarer Verden, og at saaledes den forxstlige Udvikling af den Grund ikke kan kaldes concentrisk med Xstd, fordi den slet intet Centrum havde altsaa hell. ikke Xstus men kun var den uendelig brudte rette Linie, det idelig gjentagne excentriske Forsøg, - det seer man ikke. Saaledes gjør Fichte i *Aphorismen über die Zukunft der Theologie* (i hans *Tidsskrift* 3^d B. p. 200. o: fl.) dygtigt opmærksom paa, at dog aldrig Monotheismen lader sig forklare af Polytheismen, men hvor rigtigt det end er, saa man med ligesaa megen Strengthed indskjærpe, at den chr. Monotheisme aldrig i Evighed lader sig forklare af den hedenske^a, ja med endnu mere Strængthed for at Aabenbaringsbegrebet ikke skal forflygtiges og ved slige Pudser fravristes os. Den indeholder ikke blot ikke Noget, som Msk. ikke har givet sig selv, men Noget, der aldrig var opkommen i noget Mskes Sind end ikke som Ønske, Ideal ell. hvad man for Resten vil. -

a dog dette gjør da Fichte hell. eicfr.p. 252. hvor han stiller Jødedommen, og dog paa en Maade gjør det, naar han siger s: p: at Xstd. ist nicht nur der Besluß und Vollender des jüdischen Kultus, sondern ebenso der Schlüssel und Deuter des heidnischen Polytheismus. Hvilket synes at sætte Hedenskabet paa lige Trin med Jødedommen ligeoverfor Xstd. -

[b] (p. 252. udtaler Fichte sig ogsaa imod den gængse Methode at lade det Ene fremgaae af det andet ved en dialectisk Proces. og herved vindiceres Betydningen af det Sibbern kalder det Collaterale.)

d. 28 Juli 39.